

Det vil altsaa ses, at Loven indeholder en kategorisk Bestemmelse, der afskærer Medregning ved Pensionsberegning af alle ikke forud udtrykkelig nævnte Indtægter (til hvilke sidste den heromhandlede Indtægt altsaa ikke hører), og Betydningen heraf fremhæves end mere ved den i Slutningen optagne positive Henvisning til § 52, som efter Raadets Mening maa opfattes som udtømmende.

Tjenestemandslovens Kapitel 2 fremtræder i det hele som aldeles udtømmende omfattende alle Bestemmelser om Pension til Tjenestemænd, i hvilken Henseende særlig skal henvises til Overgangsbestemmelserne i § 71, som ikke ved Fortolkninger, støttede paa ældre Love, kan suppleres med Bestemmelser i Lovens Lønningsafsnit eller i Afsnittet om Ydelser udenfor den faste Lønning.

Raadet maa herefter være af den Formening, at der hverken er reelt eller formelt Grundlag for at beregne Pension af disse Erstatningsbeløb.

P. R. V.

K. H. Kofoed.

Statsrevisoratet.

Bilag 2.

Lønningsraadet.

Christiansborg, København K.

Den 6. December 1921.

I Anledning af Statsrevisoratets Skrivelse af 14. f. M. angaaende visse af Hovedrevisorerne ved Statsbanerne og Postvæsenet rejste Spørgsmaal vedrørende Statsregnskabet for 1919—20 skal Raadet med Hensyn til Sag VI. under Postvæsenet hermed meddele følgende:

Sagen angaar et Landpostbud, der er ansat 1. Juni 1914 i Lønsats VI. efter Lov Nr. 138 af 27. Maj 1908, oprykket i Lønsats I. 1. Januar 1917 og overgaaet til Lønsats I. efter Tjenestemandsloven den 1. Oktober 1919 med Alderstillægsberegning efter Overgangsregelen i § 576, Stk. 1. Om Forstaaelsen af sidstnævnte Regel, der gaar ud paa, at Landpostbudene bevarer den Tjenestealder, hvorefter Alderstillæg nu (altsaa pr. 30. September 1919) beregnes, er der ingen Tvivl, og Spørgsmaalet er altsaa alene om den rette Forstaaelse af Loven af 1908, med andre Ord, om den faktisk pr. 30. September 1919 beregnede Tjenestealder var tilstaaet med Rette.

Efter Indholdet af § 2 i Loven af 27. Maj 1908 om Landpostbudenes Lønninger har Raadet været tilbøjeligt til at anse Hovedrevisors Betragtninger for rigtige, men da man maa finde det betænkeligt nu, endog flere Aar efter, at Loven er ophævet, at omstøde en Fortolkning, der har været anvendt fra Lovens Ikrafttræden, maa man dog anbefale, at den af Generaldirektoratet gennemførte for Landpostbudet gunstigste Ordning godkendes.

P. R. V.

K. H. Kofoed.

Statsrevisoratet.

Bilag 3.

Lønningsraadet.

Christiansborg, København K.

Den 9. December 1921.

I Anledning af Statsrevisoratets Skrivelse af 14. f. M. angaaende visse af Hovedrevisorerne ved Statsbanerne og Postvæsenet rejste Spørgsmaal vedrørende Statsregnskabet for 1919—20 skal Raadet med Hensyn til Sag XVIII. under Postvæsenet herved meddele følgende: